

цього процесу у закладі дошкільної освіти має ґрунтуватися на сучасних педагогічних стратегіях, а також на положеннях нормативних документів, що визначають мовленнєвий розвиток одним із пріоритетних напрямів дошкільної освіти.

Список використаних джерел:

1. Богуш А.М. Мовленнєвий розвиток дітей від народження до 7 років : Монографія. Київ: Видавничий дім «Слово», 2010. 374 с.
2. Вітченко В. В. Підготовка майбутніх вихователів до впровадження сучасних технологій мовленнєвого розвитку дітей дошкільного віку. *Наука та освіта в дослідженнях молодих учених : матеріали II Всеукр. наук.-практ. конф. для студ., аспірантів, докторантів, молодих учених*, Харків, 13 трав. 2021 р. / Харків. нац. пед. ун-т ім. Г. С. Сковороди ; [редкол.: Ю. Д. Бойчук (голов. ред.) та ін.]. Харків, 2021. С. 71-72.
3. Гавриш Н. Інновації в організації мовленнєвої роботи з дошкільниками. *Інноваційні технології в дошкільній освіті*. 2021. № 2. С. 66-70.
4. Козар К. А., Маркусь Ю.М., Чекан О.І. Теоретичні засади формування комунікативної активності у дітей молодшого дошкільного віку засобами інноваційних технологій. *Наука майбутнього: збірник наукових праць студентів, аспірантів та молодих вчених* / гол. ред. В.В. Гоблик. Мукачево, 2021. Випуск 1(7). С. 47-51

Лідавець Ірина,

здобувачка магістратури 2 р.н.

спец. 012 «Дошкільна освіта»

Науковий керівник – к. пед. н., доц. Лілія Мельничук,

ПВНЗ «Міжнародний економіко-гуманітарний

університет імені акад. С. Дем'янука»

ФОРМУВАННЯ КРЕАТИВНОГО МИСЛЕННЯ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ЗАСОБАМИ СТОРИТЕЛІНГУ

Формування креативного мислення у дітей старшого дошкільного віку є однією з ключових проблем сучасної дошкільної педагогіки, оскільки саме в цьому віці відбувається активний

розвиток уяви, здатності до творчого самовираження, уміння знаходити нестандартні рішення [3]. Актуальність проблеми зумовлена суспільним запитом на виховання особистості, здатної мислити оригінально, приймати інноваційні рішення та вільно виражати власні ідеї. У цьому контексті сторітелінг постає як один із найбільш ефективних засобів стимулювання креативності, адже він поєднує образність, емоційність і можливості інтерактивного залучення дитини в процес створення історій.

Проблема креативності та творчого мислення має значне наукове підґрунтя. У зарубіжній науці теоретичні основи креативності закладені працями Дж. Гілфорда, який визначив креативне мислення як здатність до дивергентного продукування ідей, та Е. Торренса, що розробив методики діагностики творчих здібностей. Ж. Піаже, Дж. Брунер наголошували на ролі уяви та гри в когнітивному і творчому розвитку дітей. Сучасні дослідники, зокрема К. Робінсон, акцентують на важливості створення умов для розвитку креативності як ключової компетентності XXI століття. В українській педагогічній науці цій проблемі присвячені праці Н. Гавриш, яка досліджує розвиток мовленнєвої та творчої активності дошкільників, О. Савченко, що підкреслює значення інтегрованого підходу у формуванні креативного мислення, Т. Поніманської та Л. Артемової, які розглядають педагогічні умови творчого розвитку особистості в дошкільному віці.

Сторітелінг (від англ. *storytelling* – «розповідання історій») у сучасній педагогіці визначається як інноваційна технологія, що базується на створенні та інтерпретації історій з метою розвитку пізнавальної, мовленнєвої, емоційної та творчої активності дитини [1, с. 189]. Його сутність полягає не лише у відтворенні готового тексту, а у спільному з дітьми процесі конструювання сюжету, що дозволяє поєднати когнітивний, емоційний і діяльнісний аспекти навчання. Науковці зазначають, що сторітелінг формує у дітей здатність бачити причинно-наслідкові зв'язки, структурувати думки у логічну послідовність, а також переносити життєвий досвід у художньо-образну площину.

Потенціал сторітелінгу як інноваційної технології полягає в його інтегративному характері, адже він об'єднує різні види

діяльності дитини. Мовленнєва діяльність активізується через розповідання, добір слів, формулювання власних версій подій; ігрова – завдяки можливості перетворення на персонажів, використання атрибутів, імпровізації; художньо-продуктивна – через створення малюнків до історій, виготовлення декорацій чи книжок-саморобок; комунікативна – завдяки обговоренню подій, спільному пошуку рішень, розподілу ролей у колективній творчості. У процесі слухання та створення історій діти вчаться будувати логічні зв'язки, фантазувати, емоційно співпереживати героям, знаходити різні варіанти розвитку подій, що безпосередньо сприяє розвитку дивергентного мислення та креативності [2].

Прикладами застосування сторітелінгу у практиці роботи з дітьми дошкільного віку є такі методичні прийоми:

- 1) зміна фіналу відомої казки («Що було б, якби Червона Шапочка подружилася з Вовком?»);
- 2) створення нових персонажів для вже знайомої історії («Хто міг би допомогти Колобку врятуватися?»);
- 3) колективне складання історії за малюнками чи серією картинок («Придумаймо разом, що сталося з цією дівчинкою, куди вона йде і кого зустріне»);
- 4) ілюстрування казок власними малюнками або виготовлення книжки-малюка, де кожна дитина створює одну сторінку;
- 5) інсценізація історії з використанням пальчикових ляльок чи масок [1; 2].

Такі прийоми дозволяють дитині стати не лише слухачем, а й активним творцем сюжету, що підсилює її відчуття значущості, розвиває мовленнєву креативність, навички співпраці в групі та емоційний інтелект.

Важливим аспектом сучасного сторітелінгу є використання цифрових технологій. Інтерактивні презентації, електронні книжки з елементами анімації, мультимедійні програми для створення казок, застосунки з доповненою реальністю підсилюють емоційне сприйняття історій, роблять їх більш наочними та захопливими. Наприклад, дитина може самостійно обирати варіант розвитку сюжету в інтерактивній історії, записувати власний голос для

озвучення персонажів, створювати мультфільми за допомогою простих дитячих програм. Такі інструменти не лише мотивують до активної участі, а й формують навички цифрової грамотності, які є важливими у сучасному освітньому середовищі [2].

Таким чином, сторітелінг у дошкільній освіті є потужним засобом формування креативного мислення, адже поєднує традиційні форми художньо-мовленнєвої діяльності з інноваційними підходами та технологіями, забезпечує цілісний розвиток особистості дитини та відповідає вимогам нової парадигми освіти, зорієнтованої на творчу самореалізацію.

Отже, формування креативного мислення у дітей старшого дошкільного віку за допомогою сторітелінгу є ефективним педагогічним напрямом, що відповідає викликам сучасності. Сторітелінг сприяє розвитку уяви, мовленнєвих і комунікативних навичок, формує здатність мислити нестандартно та творчо взаємодіяти з навколишнім світом. Використання цієї технології в дошкільній освіті створює умови для становлення креативної особистості, готової до подальшого навчання та життєвої самореалізації.

Список використаних джерел

1. Гич Г. М. Сторітелінг як інноваційна методика формування мовної компетентності учнів ЗНЗ. *Науковий вісник Миколаївського національного університету імені В. О. Сухомлинського. Педагогічні науки*. 2015. № 4. С. 188-191. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvmdup_2015_4_44 22. (дата звернення: 11.09.2025).

2. Грицак Н. Сторітелінг як інструмент формування професійно-мовленнєвої компетентності здобувачів вищої освіти. *Молодь і ринок*. 2023. № 8/216. С. 48–52. URL: <https://doi.org/10.24919/2308-4634.2023.285797> (дата звернення: 11.09.2025).

3. Козак Т. В., Сьськова Т. Л. Розвиток креативного мислення дітей дошкільного віку в творчій діяльності. *Інноваційна педагогіка*, 2024. № 12 (30). URL : <http://perspectives.pp.ua/index.php/vno/article/view/18445/18484> (дата звернення: 09.08.2025).

4. *Креативна педагогіка: наук.-метод. журнал / академія міжнародного співробітництва з креативної педагогіки «Полісся»*. Житомир, 2016. Вип. 11. 154 с.